

užití, přeloženému úředníku, když nebydlí v novém služebním místě, nýbrž v místě jiném, odkudž do úředního působiště dojíždí, ať se tak děje z důvodu jakéhokoli, nárok na diety a cestovné nepřisluší, nebylo lze shledati stížnost důvodnou.

Č. 1237.

Okresní zřízení: Veškeré spory ze služebních poměrů trvale ustanovených okresních zřízenců, tedy nejen spory o jednotlivé nároky z takového poměru, nýbrž i spory o samu existenci služebního poměru náležejí podle § 24 zák. ze dne 17. prosince 1919 č. 17 sb. z. a n. na r. 1920 na pořad práva soukromého.

(Nález ze dne 20. března 1922 č. 3004.)

Prejudikatura: Boh. č. 893 adm.¹⁾

Č. 1238.

Pozemková reforma: Nutným předpokladem výroku o povinnosti k placení hektarového příspěvku dle § 73 zák. náhr. je zjištění, zda jde o pozemkový majetek státem zabraný, a musí si proto stát. poz. úřad skutkový podklad pro řešení otázky té opatřiti, má-li k příslušné námitce vlastníka půdy rozhodnutí o zásadní povinnosti jeho k placení příspěvku.

(Nález ze dne 20. března 1922 č. 3237.)

Věc: Koloman S. v H. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze stran předpisu příspěvků k všeobecnému pensijnímu ústavu v Praze.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Výměrem všeobecného pensijního ústavu v Praze, odd. fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků, byl st-li vyměřen podle § 73 náhr. zák. hektarový příspěvek z jeho pozemkového majetku státem zabraného a sice tím způsobem, že z výměry 341·25 ha byla po odpočtení od příspěvku osvobozené plochy 250 ha pojata za základ pro vyměření příspěvku výměra 91·25 ha.

Proti tomuto vyměření hektarového příspěvku podal st-li u pensijního ústavu námitky, ve kterých tvrdil, že majetek jeho není státem zabrán, ježto jen polovina majetku, z něhož příspěvek byl předepsán, patří st-li, druhá polovina jeho však náleží subjektu jinému a sice samostatným synům st-lovým Juliu a Kolomanu, z nichž jeden bydlí v Košicích a druhý v Budapešti, a oba mají svoji samostatnou domácnost.

Stpú výnosem z — zamítl námitky z těchto důvodů:

Dle § 73 náhr. zák. ze dne 8. dubna 1920 č. 329 sb. z. a n. jest od placení hektarového příspěvku osvobozena část zabraného majetku do 250 ha. Tuto část lze však z každého velkostatku odpočítati jen jednou, nikoliv tolika společným vlastníkům, kolik jich na velkostatku tom hospo-

¹⁾ Viz III. ročník sbírky str. 573.

daří. Osvobození to nelze vyvozovati ani z té okolnosti, když společní vlastníci velkostatku, jenž tvoří jediné právní těleso, mezi sebou dohodnou se o tom, kterou určitou plochu pozemku velkostatku bude ten který z nich obhospodářovati, aniž bylo technicky provedeno skutečné rozdělení velkostatku úřadem k tomu povolaným. Ježto případu takového zde není a velkostatek jako jediné právní těleso jest společným vlastnictvím svých uživatelů, lze ze základu pro předpis hektarového příspěvku odpočísti plochu 250 ha pouze jednou. — — — —

O stížnosti uvážil nss takto:

Naříkané rozhodnutí vyřizující námitky st-logy vychází z předpokladu, že se st-i ve správním řízení domáhal toho, aby při vyměřování hektarového příspěvku bylo pro každého ze spoluvlastníků velkostatku odpočteno dle § 73 příd. zák. z celkové výměry jeho, po 250 hektarech půdy. Tento předpoklad jest však v odporu se spisy. St-l námitkami svými nežádal, aby výměra 250 ha byla od celkové plochy velkostatku za účelem vyměření hektarového příspěvku odpočtena vícekrát, poněvadž náleží několika spoluvlastníkům, nýbrž tvrdil, že majetek jeho vůbec nepodléhá záboru, a tedy schází jakýkoliv podklad pro vyměřování hektarového příspěvku. Dotyčný majetek byl prý již v r. 1918 před platností zákona záborového rozdělen mezi st-le a jeho dva syny, a každá část tvoří zvláštní objekt.

Tomuto tvrzení st-le nelze rozuměti jinak, než že v daném případě nejde o spoluvlastnictví několika osob, z nichž každé by statek náležel ideální kvotou, nýbrž že statek byl mezi majitele rozdělen reálně tak, že každá část jeho tvoří nyní zvláštní objekt nedosahující výměry § 2 zábor. zák., čili jinými slovy, že tu vůbec není zabraného majetku. St-pů mylně se domníváje, že st-l domáhá se odpočtení 250 ha pro každého ze spoluvlastníků, nerozřešil si otázku, zda majetek pozemkový ve výměře 340 ha, z něhož hektarový příspěvek byl vyměřen, tvoří jediný majetkový soubor pozemků patřících týmž spoluvlastníkům, či zda jedná se o nemovitosti náležející různým vlastníkům resp. spoluvlastníkům, nýbrž rozhodl tak, jako by okolnost, že jde o spoluvlastnictví k témuž souboru nemovitostí řečené výměry, spornou nebyla. Poněvadž však zjištění, zda jde o pozemkový majetek zabraný, a jaká jest jeho výměra, je nutným předpokladem výroku o povinnosti k příspěvku hektarovému a o jeho výši, jest skutková podstata tohoto výroku neúplná a proto bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro vadné řízení dle § 6 zák. o ss.

Č. 1239.

O b e c n í s t a t e k: Ke správné kvalifikaci určitého práva na užívání obecních pozemků (soukromá služebnost či právo užívací podle § 70 ob. zřiz. čes.) nelze dospěti zjišťováním, zda jde o obecní jmění či o obecní statek, nýbrž toliko zkoumáním obsahu a důvodu tohoto práva užívacího. Užívá-li se obecních pozemků určitými subjekty, stojícími k obci ve veřejnoprávním vztahu (ve vlastnosti občanů, členů obce) ve prospěch domu a statku a podle obyčeje ustáleného již v den, kdy obecní zřízení z r. 1864 počalo působiti, pak jde o užívací právo podle § 70 ob. zřiz. a ovšem také o statek obecní.

(Nález ze dne 21. března 1922 č. 1712.)